

နှင်းလွှာ အမှိုက်မ

တက္ကသိုလ်နေမင်း

အာရာမိက ဦးစီးပဓာနနာယကသံဃတက္ကသိုလ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အမှာ စာ

မိမိသည် သံဃတက္ကသိုလ်တွင် ပညာရှာမှီး၍ နေကြကုန်သော တပည့်များအား စာပေပို့ချပေးရခြင်း၊ သံဃတက္ကသိုလ်၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာဌာနတွင် တစ်ဘဝသာသနာကျမ်းပြု ဆရာတော်ဘုရားကြီး ချိုးစေ့ချတော်မူခဲ့သော မိုးကုတ်ဝိပဿနာနည်းဖြင့် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ ကြွရောက်ကာ ဟောပြောပြသပေးခြင်းစသော သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အခြေခံ၍ ကျမ်းစာများ ပင် ရေးသားခဲ့ဖူးလေရာ၊ တက္ကသိုလ်ပြဋ္ဌာန်း ကျမ်းစာဘာသာရပ်များ နှင့် ဝိပဿနာနှင့်ဆိုင်ရာ ကျမ်းစာများကို ဖတ်ရှုလေ့ကျင့်သည် က များ ပါသည်။ ။

တပည့်ဖြစ်သူ "အရှင်တေဇနိယ" က အမှာ စာ ချီးမြှင့်ပေးပါရန် လျှောက်ထားလာသောအခါ -

"အေးအေးရေးတာပေါ့ထားခဲ့ပါ" ဟု သာ ပြောလိုက်မိသည်။ ။

ထားခဲ့သောစာမူကိုကြည့်ရှုသောအခါ တက္ကသိုလ်နေမင်း ဟူသော ကလောင်အမည်ကို တွေ့လိုက်ရသည် တွင် အံ့ဩခြင်းဖြစ်ရသည် နှင့်အမျှ တက္ကသိုလ်နေမင်း၏ ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါး၊ ကဗျာများကို မဂ္ဂဇင်းများ တွင် တွေ့ခဲ့ဖူးသည် ။ သို့သော် ----- မည်သည့်တက္ကသိုလ်မှ ဘာနေမင်းမှန်းမသိခဲ့။ ယခုမှ မိမိ၏ တပည့်ဖြစ်မှန်း သိရသောအခါ

ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရခြင်းနှင့်အတူ စာမူကို ကြည့်ရှုသုံးသပ်ပေးရန် တာဝန်ရှိလာပြန်ပါသည်။ ။

ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာတော်တစ်ပါးအနေနဲ့ ဆိုရပါမူ "နှလုံးလှ အမိုက်မ" ဟူသော နာမည်ကို သဘောတွေ့လှသည် မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ဇာတ်အိမ်ဖွဲ့မှုနှင့် ဇာတ်လမ်းအရေးအသားတို့ မှာ ပါဠိအဋ္ဌ ကထာဋီကာများ နှင့် အခြားကျမ်းစာများ စွာမှ ထုတ်နုတ်ပြီး၊ သူ့နေရာနှင့်သူ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်အောင် တန်ဆာဆင်ထားသည် ကို တွေ့ရပါသည်။ ။

ငယ်ရွယ်သူရဟန်း သာမဏေများ နှင့် အမျိုးသမီးငယ်တို့ အကြားမှ လောကသဘာဝ မေတ္တာတရားများကို သင်ခန်းစာယူဖွယ်၊ သံဝေဂရလောက်ဖွယ်ဖြစ်အောင် ရေးသားထားသည် ဖြစ်ရာ ရဟန်းသာမဏေများ ၊ အမျိုးသမီးများ နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို တန်ဖိုးထားမြတ်နိုးကြသူတိုင်း သိသင့်သိထိုက်သော အကြောင်းအရာများ ဖြစ်သည် ဟု ယူဆမိပါသည်။ ။

ရခဲလှသော လူ့ဘဝ ခဏတာလေးမှာ သံသရာဘဝ အဆက်ဆက် ညစ်နွမ်းစေနိုင်သော အမှားမျိုး မကျူးလွန်မိအောင် စောင့်ထိန်းဖို့ ရန် ဗဟု သုတအဖြစ် အထူးပင် လိုအပ်လှပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်ရာ ဤစာမူက ထိုကဲ့သို့သော မှားယွင်းမှုမျိုးကို မကျူးလွန်မိအောင် သတိပေးဟန့်တားစေသည့်အပြင် သာသနာအတွက် အထောက်အကူပြုဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဟု ယူဆမိပါသည်။ ။

ဤစာမူ၏ အကြောင်းအကျိုး အကောင်းအဆိုး အတိမ်အနက်ကို ဝေဖန်ဆန်းစစ် သုံးသပ်ကြရန်နှင့် တက္ကသိုလ်နေမင်း၏ အတွေးအရေးတို့ အား မြည်းစမ်းကြည့်လျှင် ကောင်းမွန်သော တင်ပြချက် ရေးသားချက်ဖြစ်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုပါသည်။ ။

အာရမံကဦးစီးပဓာနနာယက
သဃတက္ကသိုလ်ဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တကုမုဒ(ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)
ဓမ္မာစရိယ၊ LL.B၊ B.E.T၊ B.S.T
ကမ္ဘာအေး (ရေကူး) (၈) ရက်ကွက်
မရမ်းကုန်း၊ ရန်ကုန်။

ကိုးနဝင်းမဂ္ဂဇင်းနှင့် ခရီးဖော်မီဒီယာ
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ မြေလတ်ထင်ကျော်မိုး၏
မိတ်ဆက်အမှာ

စာဆိုအရှင် တက္ကသိုလ်နေမင်းကို လုံးချင်းစာအုပ်ရေးသားထုတ်ဝေ
ဖို့ ပထမဦးဆုံး တိုက်တွန်းခဲ့သူမှာ စာရေးသူ ဖြစ်ပါသည်။ ။

လုံးချင်းထုတ်ဖို့ တိုက်တွန်းအကြံပေးရခြင်းမှာ လည်း အကြောင်းအ
ရင်းများ စွာရှိပါသည်။ ။ အဆိုပါ အကြောင်းရင်းကို မပြောပြမီ ထိုအရှင်
နှင့် စတင်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပုံကို ဦးစွာပြောကြား လိုပါသည်။ ။

လွန်ခဲ့သည့် (၄) နှစ်၊ တိတိကျကျဆိုရပါမူ (၂၀၁၀) ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်
လလယ်ခန့်မှာ စာရေးသူ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ ကမ္ဘာအေး
ဘုရားလမ်း အမှတ် (၇၅) ရှိ တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ အဖြစ်လုပ်ကိုင်နေသ
ည့် ခရီးဖော်မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ထိုအရှင်ကြွရောက် လာပြီး သံဃတက္ကသို
လ် မှာ သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြောင်း၊ စာကဗျာရေးတာကို
ဝါသနာပါကြောင်း၊ ဆွမ်းခံအိမ်တွင် ခရီးဖော်မဂ္ဂဇင်းတွေ့သဖြင့် လိပ်စာ
မှတ်သားပြီး ယခုကဲ့သို့ စာမူများ လာပို့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည် ဖြင့် မိ
န့်ကြားပြီး ကဗျာစာမူများ ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ ။

စာဆိုအရှင်တက္ကသိုလ်နေမင်း မိန့်ကြားသည့် သံဃတက္ကသိုလ်ဆိုသ
ည် မှာ စာရေးသူ နေထိုင်သည့်အမှတ် (၈) ရပ်ကွက်တွင် တည်ရှိသဖြင့်

ဝါသနာတူရာဆရာဒကာရင်းနှီးမှုရှိပြီဟူသော
ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ။

အတွေးဖြင့်

စာရေးသူမှာ ထိုအရှင်၏ ကဗျာစာမူများအား လက်ခံ ရယူထား
သော်လည်း ရှေ့တွင် ရွေးချယ်ထားသော ကဗျာများ ရှိနေသေးသဖြင့် မ
ဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသေးပေ။ သို့သော် ထိုအရှင်မှာ ကဗျာများ
ဆက်တိုက်ရေး၍ (၁၅) ရက်တစ်ကြိမ်တစ်လတစ်ကြိမ်ဆိုသလို မကြာခ
ဏပေးပို့လာပါသည်။ ။ ပေးပို့လာသောကဗျာများမှာ လည်း လေးချိုးဒွေး
ချိုး စသည့်အချိုး ကဗျာများ (၄-၃-၂)၊ (၄-၃-၁)၊ ထိပ်ချင်းစပ်နည်း၊ စသ
ည့် လေးလုံးစပ်သံပေါက်များ၊ တစ်ခါတစ်ရံ မော်ဒန်ကဗျာများ ပါရှိလာ
သဖြင့် ထိုအရှင်မှာ ဆန်း၊ အလင်္ကာကို နိုင်နင်းသူ၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဂ
န္ထဝင်နှင့် မော်ဒန်ကို၊ စပ်နည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသံအားဖြင့်လ
ည်းကောင်း နိုင်နင်းသည့်ကဗျာ စာဆိုဖြစ်သည် ဟု မှတ်ချက်ချမိပါသည်
။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ထိုအရှင်ရေးသားသည့် ဘာသာရေးကဗျာများ
အား (၂၀၁၀) ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် ခရီးဖော်မဂ္ဂဇင်းအမှတ် (၈)တွ
င် စတင်ဖော်ပြခဲ့ပြီး အခြားသော ဘဝသရုပ်ဖော်နှင့်
မေတ္တာဘွဲ့ကဗျာများအား စာရေးသူ တာဝန်ယူထုတ်ဝေသည့် ဘုရင့်
နောင်မဂ္ဂဇင်း၊ စာရေးဆရာအသင်းမဂ္ဂဇင်းနှင့် ကူညီတည်းဖြတ် ပြင်ဆ
င်ပေးရသည့် ဥတ္တရဂုဏ်ရည်မဂ္ဂဇင်း စသည် တို့ တွင် အလျဉ်းသင့်သလို
ဖော်ပြပေးခဲ့ပါသည်။ ။

အဆိုပါ အကြောင်းများကြောင့်ပင်လျှင် စာရေးသူနှင့် ထိုအရှင်တို့
ဆရာဒကာရင်းနှီးမှုရှိခဲ့ပြီး လုံးချင်းစာအုပ်ထုတ်ဝေရန်
တိုက်တွန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

စာရေးသူတိုက်တွန်းသည့် လုံးချင်းစာအုပ်ဆိုသည် မှာ ကဗျာလုံးချင်းကို ရည်ညွှန်းသော်လည်း စာမူကြမ်းရေးသားပြီး ကွန်ပျူတာစီရန် လာရောက်အပ်နှံသည် မှာ ဘာသာရေးနောက်ခံ ရဟန်းတော်များ နှင့် မာတုဂါမတို့ အကြား "သဒ္ဓါလွန်၍ တဏှာကျွန် မဖြစ်ကြစေရန်" ဝတ္ထုဟန်ဖြင့်ရေးဖွဲ့ထားသော လုံးချင်းစာအုပ်ဖြစ်နေပေတော့သည်။ ။

စာရေးသူ၏ တာဝန်မှာ လက်ရေးမူအဆင့်မှ သည် စာအုပ်ဖြစ်ပေါ်လာစေရန်နှင့် ပုံနှိပ်ပြီးစာအုပ်များအား မူပိုင်ခွင့်နှင့် မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ တင်ပေးရန်သာဖြစ်သော်လည်း အမှာ စာရေးပေးရန်ပါတောင်းဆိုလာသဖြင့် တာဝန်တစ်ခုပိုလာသည် ဟု ခံစားမိပါသည်။ ။

အမှာ စာရေးသည် ဟု ဆိုသည် မှာ စာမူရှင်ရေးသားသောစာများကို ဦးစွာဖတ်ရှုပြီး စာဖတ်ပရိတ်သတ်စိတ်ဝင်စားမှုရှိအောင် ဖတ်ချင်စိတ်ရှိအောင် ညွှန်းပေးရသည့်လုပ်ငန်းဟု နားလည်ပါသည်။ ။

သို့သော် စာရေးသူမှာ စာတစ်ပုဒ်ကိုဖတ်ရှုပြီး စာဖတ်သူ စိတ်ဝင်စားအောင် ညွှန်းပေးနိုင်သည့် အစွမ်းအစမရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် စာရေးသူကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် လူသိထင်ရှားသော ကလောင်ပိုင်ရှင်မဟုတ်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ထို့ကြောင့် "အမှာ စာ" ဟု ခေါင်းစဉ်မတတ်ဘဲ "မိတ်ဆက်အမှာ" ဟု သာ တက္ကသိုလ်နေမင်းနှင့် ပရိသတ်သိရှိအောင် သာမန်မိတ်ဆက်ပေးခြင်းသာဖြစ်ပြီး နှလုံးလှအမိုက်မစာမူကို ဖတ်ရှုမိသည့် ပရိသတ်များက တက္ကသိုလ်နေမင်း၏ ကလောင်သွား ထက်မြက်မှု ရှိမရှိ ရသပေးစွမ်းနိုင်မှုရှိမရှိဆိုသည် ကို ဝေဖန်သုံးသပ်နိုင်ကြစေရန် မိတ်ဆက်ပေါင်းကူးပေးခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ရိုးသားစွာ တင်ပြအပ်ပါသည်။ ။

နှလုံးလှအမိုက်မဟူသည် ဣသိသိင်္ဂီရသေ့၏ အကျိုးကို ဖျက်ဆီးခဲ့သ

ည့် အလမ္ပသာနတ်သမီးကို ရည်ညွှန်းသည် ဟု ထင်ပါသည်။ အလမ္ပသာသည် နှလုံးလှသူဖြစ်သော်လည်း သိကြားမင်း၏ စေညွှန်ရာကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့်သာ ဣသိသိင်္ဂီရသေ့၏ အကျိုးပျက်စီးအောင် လုပ်ဆောင်ရသည် ကို ဤစာအုပ်၏ စာမျက်နှာ (၄၈) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရှုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

အ လ မ မ္ပသ ၁မ ၂၁ ရသေ့လေး၏
မွန်မြတ်လွန်းလှသည့်စကားလုံးများကြောင့် ရင်ထဲ၌
ဆို့နှင့်စွာခံစားရရှာသည်။

"နို့ နေပါဦးကွယ့် သင့်အနေနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ အကျင့်စရဏတွေကို ဖျက်ဆီးရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာများ ပါလိမ့်"

မပြော၍ မဖြစ်တော့သည့်အဆုံး ဖွင့်ဟပြောကြားရန် ဆုံးဖြတ်လျက် အလမ္ပသာ ဖြေကြားသည်။

"တပည့်တော်မတို့ ရဲ့ ဘုံဗိမ္ဗာန်ကို အစိုးရတဲ့ သိကြားမင်း ဦးမာယ ဆိုတာရှိပါတယ်။ တပည့်တော်မဟာ သူ့ရဲ့ အစေအပါး နတ်သမီးတစ်ပါးမျှသာပါ။ သူညွှန်ကြားတဲ့ အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရတာဖြစ်ကြောင်းပါ အရှင်ရသေ့"

"ဪ ဦးမာယတဲ့ လား ဘာတဲ့ သိကြားမင်း သူနဲ့ ကျုပ် အတုနဲ့အလှည့်များ ရှိခဲ့လေရောသလား နတ်သမီးရယ်"

"ဒီလိုပါ ရှင်ရသေ့၊ ရှင်ရသေ့ရဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ အကျင့်စရဏသူတော်ကောင်း ဓမ္မအကျင့်တွေက သူ့နေရာကိုလုယူနိုင်တဲ့ အင်အားများ ဖြစ်သည့်အတွက် ရသေ့လေး၏ အကျင့်သီလများ ပျက်စီးရန် အခုလို အခုလို"

အလမ္ပသာ စကားမဆုံးမီ ရသေ့လေးက လက်ကာလျက်ပြောလိုက်

သည် ။

"သိပြီ သိပါပြီ ဒါလောက်ဆို ကျုပ်ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်ပါပြီ"

ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ စာမျက်နှာ (၆၀) တွင် လည်း

"အသင်နတ်သမီးလေးဟာ ကျွန်ုပ်တာဝန်ပေးစေခိုင်းမှုကို ဦးလည် မသုန်အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သလို ကျွန်ုပ်အနေနှင့်လည်း က တိအတိုင်း သင့်အား ဆုတော်လာဘ်တော် ချီးမြှင့်ပေးသနားရန် တာဝန် ရှိပေတယ်။ သင်လိုရာဆုကိုတောင်းပါတော့ နတ်သမီး"

သိကြားမင်းဦးမာဃ အသံကဟိန်းထွက်သွားသည် ။ မည်သည့်နတ် သား နတ်သမီးဖြစ်စေ တာဝတိံသာ၏ အရှင်သခင် သိကြားမင်းကိုယ်တို င်ပေးအပ်သေဆုမျိုးကို လိုလားတောင့်တနေကြသည် သာ ဖြစ်၏။ သို့ သော် အလမ္ဗုသာနတ်သမီးလေးက

"အို နတ်ပြည်ကြီး၏ အသရေကိုဆောင်တောင်မူသော နတ်တို့ သ က်ထား အရှင်သိကြားမင်း ကျွန်တော်မျိုးမသည် နတ်တို့ ၏ ဘုံဗိမ္မာန်နှင့် စိန်ရွှေရတနာအစရှိတဲ့ နတ်တို့ ချမ်းသာအဖြာဖြာကို စိုးစဉ်းမျှအလိုမ ရှိ မတောင်းတပါဘူး"

"နတ်သမီး အသင်အလိုရှိရာ အတောင့်တဆုံးဆုကိုသာ မကြောက်မ ရွံ့ နောက်မတွန့်ဘဲ လျှောက်တင်ပါလေ၊ သင်၏ ရင်တွင်းဆုသည် ဧဝက န်အမှန်ပြည့်စုံစေရပါမယ်"

သကြားမင်းက ကတိပြုလိုက်သည် တွင် နတ်သမီးလေး အလမ္ဗုသာ က လက်အုပ်ချီလျက်မှ တရားရှင်ရသေ့လေး ဣသိသိင်္ဂီကို စိတ်တွင်းမှ ရည်မျှော်မှန်းကာ တစ်ခုသောဆုကိုတောင်းလိုက် ပေတော့၏။

"မည်မျှ အဖိုးထိုက်သောဆုလာဘ်ဖြစ်ပါစေ ကျွန်တော်မျိုးမ အလိုမရှိပါ။ ကျွန်တော်မျိုးမသည် တရားရှင်ရသေ့ရဟန်းတို့ အား လှည့်စားဖြားယောင်းစိမ့်သောငှာ စိတ်တွင် ကြံစည်ရုံမျှဖြင့်ပင် ကြက်သီးမွေးညင်း ဖျန်းဖျန်းထအောင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားခဲ့ရပါပြီ။

ကျွန်တော်မျိုးမသည် တရားရှင်ရသေ့ရဟန်းတို့ အား လှည့်စားဖြားယောင်း ပစ်မှားမိခြင်းဖြင့် သံသရာအဆက်ဆက် ဘဝအဆက်ဆက်တွင် ဘယ်သောအခါမျှ သာသနာဖျက်မ မဖြစ်ရပါစေနဲ့ အရှင်သိကြားမင်း ဤသည် ပင် ကျွန်တော်မျိုးမ အလိုချင်ဆုံး အလိုအပ်ဆုံး အတောင့်တဆုံးဆုဖြစ်ပါသည် အရှင်သိကြားမင်း။"

ဤသို့ဆိုလျှင် နှလုံးလှသော်လည်း အရှင်သခင်စေခိုင်းရာကြောင့် မှီကံခဲ့ရပြီး စိတ်ထဲမှ ပါခြင်း အလျဉ်းမရှိသည် ကို သိရှိကြမည်ဖြစ်ပေသည်။

မြို့သစ်ဘက်မှာ တရားဓမ္မကျင့်ပြီး တစ်ပါးကျောင်းကလေးမှာ သီတင်းသုံးနေထိုင်တဲ့ ရဟန်းတော်ကို လူထွက်သည် အထိ ဖမ်းစားနိုင်ခဲ့သော အမျိုးသမီးကိုမူ နှလုံးလှအမိုက်မဟုတ်တင်စားချင်ပါသည်။ ။ စာရေးသူ၏ ဦးလေး ဘုန်းကြီးတစ်ပါး၊ အစ်ကိုဦးပဉ္စင်းတစ်ပါး ဆရာဘုန်းကြီးတစ်ပါး၊ သင်ဆရာမဟုတ်သော်လည်း မြင်ဆရာ ကြားဆရာဘုန်းကြီးလေးပါး တို့ သည် လည်း အဆိုပါ နှလုံးမလှအမိုက်မတို့ နှင့် ဆုံတွေ့ကြပြီး အိမ်ရာတည်ထောင်သွားကြသည် ကို မျက်မြင်ကြုံခဲ့ဖူးပါသည်။ ။

မုဒုလက္ခဏာမှာ မူ မင်းဆရာရသေ့ကြီးအား ဖြားယောင်းလိုစိတ်တစိုးတစေမျှ မရှိပါသော်လည်း ထန်းသီးကြွေခိုက် ကျီးနားလိုက်ဟု ပင်ဆိုဆို ဆွမ်းခံရင်းငှက်သင့်သည် ဟု ပဲ ပြောပြော အမိုက်မစာရင်းတွင်

ပါဝင်ခြင်းမရှိဘဲ နှလုံးလှ၍ လိမ္မာသူဟု ဆိုရပေမည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ စာဆိုအရှင်၏ ဆန္ဒတော်မှာ ကား ဘာသာ သာသနာမပျက်စီးရေး၊ ရဟန်းတော်များ ဝိနည်းအလေးထားရေးနှင့် ဒ ကာမများ အနေဖြင့် ရဟန်းသံဃာများအား ကြည်ညိုကိုးကွယ်ရာတွင် သဒ္ဓါလွန်၍ တဏှာကျွန်မဖြစ်ရေးတို့ ကို ဦးတည်ကာ စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးဖွဲ့ထားသည် မှာ ပေါ်လွင်လျက်ရှိပါသည် ။

ထို့ကြောင့် စာဆိုအရှင် တက္ကသိုလ်နေမင်း၏ "နှလုံးလှအမိုက်မ" ကို ဖတ်ရှုပြီး စာဖတ်သူ၏ နှလုံးသားများ ပိုမိုနူးညံ့၍ အသိတရားတစ်ခုတိုး ပွားမည်ဟု ယုံကြည်မိပါကြောင်း။

မြေလတ်ထင်ကျော်မိုး

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

စာရေးသူအနေနှင့် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ သာသနာပြုတရားဟော ကြွဖြစ်ခဲ့ရာ ဒေသတော်များများမှာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ မေးလျှောက်သော ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းပေးခဲ့ရဖူးပါတယ်။ ထိုထိုသောအမေးပုစ္ဆာများတွင် ပဲခူးမြို့ရွှေပန်းရွာသို့ တရားဟောကြွစဉ် ဒါယကာဦးနိုင်လင်းအောင်က

"အရှင်ဘုရား ရဟန်းတော်များ နှင့် အမျိုးသမီးများ သံယောဇဉ်သမုဒယတို့ ဖြင့် ရစ်ပတ်ဖွဲ့နှောင်မိသောအခါ ရဟန်းတော်များမှာ ဘယ်သိက္ခာပုဒ်ကျူးလွန်ရင် ဘာအာပါတ်သင့်ကြောင်း သိတော်မူကြသော်လည်း ထိုဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များ ဟာ အမျိုးသမီးများ နှင့် မစပ်ဆိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ပတ်သက်မိသော မိန်းကလေးများမှာ အပြစ်ရှိပါသလား ဘုရား၊ အပြစ်ရှိ၊ မရှိ သိလိုပါသည် အရှင်ဘုရား"

ဤသို့သော မေးခွန်းများကို စာရေးသူအကြိမ်ကြိမ်အခါအခါ ဖြေရှင်းပေးခဲ့ရဖူးပါတယ်။ လောကတွင် သာသနာဖျက်မဟူသော စကားပုံတစ်ခုရဲ့ နောက်ကွယ်မှ သဘောတရားများကို အမျိုးသမီးတိုင်း သိရှိနားလည်သင့်သည် ဟု ယူဆကာ စာရေးသူဟာ "နှလုံးလှ အမိုက်မ" ဟူသော တရားတော်ကို ဟောဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူဟာ ဤစာစုကို ရေးသားဖို့ စိတ်ကူးမိသေအခါ အစက

ဟောစဉ်တရားအဖြစ် -

လုံးချင်းထုတ်ဖို့ စဉ်းစားမိတယ်။ ပြီးတော့ ဆရာကြီး ဦးသုခရဲ့ ဇီဝကကဲ့သို့ စာပေဟောပြောပွဲဟန်နဲ့ ရေးဖို့ ကြံမိပြန်တယ်။ သို့သော် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် အယ်ဒီတာ (ငြိမ်း) ဆရာသိန်းထွန်းလတ်နှင့် တွေ့ရသော အခါမှာ တော့ အခုလို ဝတ္ထုဟန်ဖြင့် ရေးဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစာစုအတွက် အမှာ စာ ချီးမြှင့်တော်မူပါသော သံဃတက္ကသိုလ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် တည်းဖြတ်သုတ်သင်ပြင်ဆင်ပေးပြီး မိတ်ဆက်အမှာ စာ ချီးမြှင့်ပေးပါသော ခရီးမော်မီဒီယာ တာဝန်ခံအယ်ဒီတာဆရာမြေလတ် ထင်ကျော်မိုးအားလည်းကောင်း၊ စာရေးသူအား "တေဇာဂုဏ်" ဟူသောကလောင်အမည်ကို ချီးမြှင့်အပ်နှင်းခဲ့ပြီး စာပေစင်မြင့်ထက်ဝယ် ဂုဏ်တင့်စေခဲ့သူ ဆရာကြီး ဦးမြင့်သူ (မြင့်သူ - မြန်မာစာ) သံဃတက္ကသိုလ်ကထိကအားလည်းကောင်း၊ အစစအရာရာ အားပေးကူညီပြီး အဖွင့်ကဗျာချီးမြှင့်ပေးပါသော

ဆရာသိန်းထွန်းလတ်အားလည်းကောင်း၊ ဖိုးသူတော်ကြာပေါ်နှင့် လိုအပ်သည် များကို အားဖြည့်ကူညီခဲ့ပါသော ဆရာစိတ်ဓာတ်မြသန်းအားလည်းကောင်း၊ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူပေးကြကုန်သော ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင် အပေါင်းတို့ အားလည်းကောင်း၊ အတိုင်းမသိ အနှိုင်းမရှိကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ဒီစာစုလေးဟာ သာသနာတော်အတွက် ဂန္ထဝင်မြောက် စံတင်လောက်တဲ့ စာတစ်စောင် ပေတစ်ဖွဲ့ မဟုတ်စေကာမူ သာသနာတော်အတွက် အုပ်တစ်ချပ်၊ သဲတစ်ပွင့်ပမာ အကျိုးကျေးဇူးရှိမည်ဆိုပါမူ ကြိုးစားအားထုတ်ရကျိုးနပ်ပါပြီလို့ ဆိုပါရမှာ ပါ။

ဒီစာစုဖြင့် မိခင်ကြီးဒေါ်မှီနှင့်တကွ အနန္တဂိုဏ်းဝင်ကျေးဇူးရှင်များ
အား ရေးသားပူဇော် ကျေးဇူးဆပ်လိုက်ရပါကြောင်း။

အရှင်တေဇနိယ (တက္ကသိုလ်နေမင်း)

၀၉ - ၄၂၁၀၉၁၅၁၉

၀၉ - ၂၅၄၀၆၆၇၅၀

၀၉ - ၆၆၃၄၆၉

လွတ်လမ်း

အလင်းမဲ့ရာ၊ မှောင်ကမ္ဘာတွင်း၊
ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်၊ ရောဂမ္ဘာသော်၊
ဂယောင်ချောက်ချား၊ ပြစ်ငြားဧကန်၊
သံသရာဝဋ်၊ နွံမှာ နစ်လိမ်။
လောကသုံးပါး၊ ဘုံတစ်လွှား၌ ၊
ဆုံဖြားဧကန်၊ လူဖြစ်ပြန်ကြ၊
ဤဘဝတွင် ၊ တသဓာတ်ငုတ်၊
တဏှာရုပ်ကို၊ ထွင်ခုတ်ရှင်းလင်း၊
ရှောင်ဖယ်ကွင်း၍ ၊ အလင်းသာသနာ၊
ကြံသည့်ခါဝယ်၊ ရင်မှာ နှစ်ခြိုက်၊
သတိစိုက်၍ ၊ အမှိုက်သံသရာ
မရှည်ကြာအောင်၊ လမ်းပြဆောင်ချဉ်း၊
သျှင်နေမင်းတွက်၊ ခွန်းဆက်မြှောက်ဆို၊
ဆရာကြိုသည် ၊
မေပျိုဝမ်းမြောက်ကြစေသော် ...။ ။

ဖိုးသူတော်ကြီးပေါ်

တုန့်လှယ်မေတ္တာသဘောသဘာဝ

လိုမပြည့်နိုင်တဲ့ ၊ ထိုအလေ့ကာမဂုဏ်၊
မန္တာတုသော်မှ ၊ အာယုတော်ရှည်စွာနှင့်
ဝသီပါသူလိုက်စားတယ်၊ များ လှအာရုံ။
မနှစ်ခြိုက်နိုင်လို့ ၊ အသစ်လိုက်ပြန်ပါတုံ၊
ခန္ဓာကုန်သော်လည်း တိမ်မတင်း၊
နတ်ဘုံမှာ ဇာတ်စုံစွာ ရွှေတော်ရုံနှင့်
ဖြေဖျော်ခံ အလိုစမ်းသော်လည်း
ငတ်တဏှာ၊ တပ်ကာသရမ်းတော့တယ်
ကမ်းဘယ်သို့ချဉ်း။ ။

(ရှေ့စာဆို)

လောကတွင် ရဟန်းတော်များ နှင့် မာတုဂါမတို့ သံယောဇဉ်ဆက်နွှယ်ပတ်သက်ခဲ့ကြသော အဖြစ်အပျက် အကြောင်းအရာသာဓက များ စွာ

ရှိခဲ့သည် သာဖြစ်ရာ ခေတ်အဆက်ဆက် မှတ်တမ်းမှတ်ရာ တေး၊ ကဗျာ
၊ အလင်္ကာများ သည် ယနေ့တိုင် ရှင်သန်စွာ တည်ရှိနေဆဲဟု ပင် ဆိုရ
ပေမည်။

"ပျိုလေးတို့ အိမ်ဦး

ဆပ်သွားဖူးတဲ့ တင်

ကျေးတွေကအုံ

အုံပါနဲ့ ကိုရွှေကျေး

ပျိုတို့ မောင် ရှင်လိင်ပြန်မှ

နားပန်ဖို့ လေး"

သာသနာတော်သို့ ဝင်ရောက်သွားသော ချစ်ဦးသူကို ရှင်လိင်ပြန် လူ
ထွက်လာမည့်နေ့ရက်ကို မျှော်မှန်းရင်း သစ္စာစောင့်စည်း အကြင်နာကြီး
စွာဖြင့် စောင့်စားနေတတ်သည့် မိန်းမပျိုလေးများ ။

"ရစ်တန်ထိုးပါလို့

ကြိုးချိတ်နဲ့ အကွက်လယ်

ပျိုတို့ မောင် သူဆင်မြန်းဖို့

ဆန်းလို့ မယ်ချယ်

ဆက်မပြတ်အောင်

လက်ခတ်ကအသံကျယ်

နယ်ကျော်တဲ့ ပျိုယက္ကန်း

ဝါအကျွတ်ကိုလ

ဝတ်ရစေ ပျို့လူချောကို

စောလို့ ရည်မှန်း"

ဝါလအကျွတ်မှာ ရဟန်းဘောင်က ထွက်လာတော့မယ် ချစ်သူဝတ်
ဆင်နိုင်ရန်အတွက် ကိုယ်တိုင်ယက္ကန်းယက်ကာ စောင့်မျှော်နေကြသူ မိ
န်းမပျို့များ ။

"ဤဘဝတွင်

နှမလက်လျှော့နေလေတော့ဟု

ချစ်ပေါ့မကြုံ၊ ညှိုးငယ်ပုံမျှ

ရှက်ဟု ခံကျွေ ကြပ်၊ ချမင်းတုပ်တို့

စိတ်ချုပ်မပွင့်

ပျံ့လွင့်မေတ္တာ ကရုဏာနှင့်

တဏှာလောဘ

ဒေါသမြွေးထူ ရမ္မက်မြူကို

ဘယ်သူကြိုးရှာလေတော့မည်"

ကြေးနှင့်ရွှေ

ဂဟေစပ်၍

မရနိုင်သလို

မတူညီသောအနေအထားကြောင့် ဒီဘဝမှာ တော့ လက်လျှော့လိုက်ပါ
တော့ နှမရယ်ဟု ဆိုသော ရဟန်းတစ်ပါး၏ မခမ်းနားသော်လည်း
ဆန်းပြားသည့် အလွမ်းစကားရတု။

"မမလေးတို့ ပျို့ဥယျာဉ်

အဝင်သာပေတောင်း

ဗောဓိရွှေကျောင်း"။

"ရှင်လိင်ပြန် ကိုရင်ဝတ်ဖို့

ပလေကပ်အနံကျယ်

ဈေးချို့ကဝယ်

အနံကျယ် ခါးပုံနွဲ့တယ် ..."။

အစရှိသည့် တေးကဗျာများ သည် သာသနာ့ဘောင်မှ ရှင်၊ ရဟန်းများ နှင့် မာတုဂါမများ သံယောဇဉ်ကြိုးရစ်ပတ်ချည်နှောင်ခဲ့မိရာ က ရေးဖွဲ့သီကြူး ပေါ်ပေါက်လာသော မေတ္တာစာ အနုအလှလေးများ သာ ဖြစ်တော့သည် ။

ရဟန်းပျိုလေးများ အနေဖြင့်လည်း သာသနာ့ဘောင်မဝင်မီ မတိုင်မီ ဘဝကတည်းက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အသည်းချင်းဖလှယ် ချစ်ရည်လူးခဲ့ကြသည် မို့ တစ်စုံတရာ အပြစ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိမည်မဟုတ်ပေ ။

ယောက်ျားလေးမှန်ရင် ပဗ္ဗန္ဓမင်္ဂလာပြုဖူးမှ မြင့်မြတ်စင်ကြယ်သော ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်ရခြင်းဟူသော မိရိုးဖလာထုံးစံအရ သာသနာ့ဘောင် သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပေမယ့် မကြာခင် ရှင်လူထွက်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ချစ်သူနှင့်ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြမည်မှာ မြေကြီးကိုလက်နှင့်ပုတ်သလို မ လွဲဧကန်ပါ။

ဒါပေမဲ့ ရဟန်းဘဝကို အသက်ထက်ဆုံး ရာသက်ပန် နေထိုင်ကျင့်ကြံကြသူ ရဟန်းတို့ အဖို့ ကတော့ "ပစ္စည်းမာတု ဤနှစ်ခု ကား ဘိက္ခုသေမင်း ဓားနှစ်စင်း" ဟု ဆိုသည့်ပမာ အလွန်အလွန် အန္တ

ရာယ်ကြီးသည် နှင့်အမျှ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မြတ်စွာဘုရား မပွင့်ပေါ်မီ သာသနာပကာလ က သိကြားမင်းဦးမာဃဟာ ယခုသာသနာတွင်းကာလကဲ့သို့ သောတာ ပန် သဒါဂါမဖြစ်သေးဘဲ သာမန်ဖြင့် သိကြားမင်း ဘဝဖြင့်ရှိနေချိန် ဣ သာမဇ္ဈရိယ အလိုလောဘတို့ ကို မထိန်းနိုင်ဘဲ သိကြားမင်းစည်းစိမ် တည်မြဲရေးအတွက် ဣသိသိင်္ဂီရသေ့ရဲ့ အကျိုးပျက်စီးရေးဆောင်ရွက်မှု ကို ပြဇာတ်သဖွယ်ရေးသားတင်ပြလိုတယ်၊ ဇာတ်လမ်းအစက ဒီလိုပါ

...

ဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ရာ တာဝတိံသာ

"အင်း ကြည့်ရှုလေရာ တကယ်သာယာပြီး နှစ်လိုဖွယ်ရာ ငါ့ရဲ့ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ပေပဲ"

သိကြားမင်း ဦးမာဃသည် ဝါဂွမ်းထက်အဆရာထောင်နူးညံ့ထွေးအိလှသည့် ခုံတစ်ခုပေါ်တွင် သက်တောင့်သက်သာ ကိုယ်ကိုမှီရင်း ဗိမ္မာန်တော်ပြတင်းဝမှ တစ်ဆင့် လှမ်းမြင်ရသော သာယာလှပသည့် သူ့နေရာဌာနကိုကြည့်လျက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရေရွတ်မိခြင်းဖြစ်သည်။ ။

အပြင်ဘက်၌ ကား ချောမောလှပသည့်နှင့်အမျှ ကိုယ်နေဟန်ပြေပြစ်လှသည့် နတ်သားနတ်သမီးတို့ သည် တစ်ဦးချင်းအနေနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ စုံတွဲအနေနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပူပင်သောကမရှိပကတိပြီးရှင်စွာသော မျက်နှာထားတို့ နှင့် ဟိုမှ သည် မှ သွားလာလျက်ရှိနေကြပေသည်။ ။

"တာဝတိံသာရဲ့ သာယာမှုအထွေထွေကို ကြည့်ရှုငေးမောရင်း တစ်ချိန်ကအဖြစ်အပျက် တွေကို ပြန်ပြောင်းသတိရမိတာ အမှန်ပါပဲ"

သူက၏ မျက်လုံးများ မှေးစင်းလိုက်မိသည် နှင့် အတိတ်မှ အရိပ်သဏ္ဌာန်တို့ သည် လည်း ဟိုမှ သည် မှ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ အရိပ် သဏ္ဌာန်များ ထွက်ပေါ်လာကြပေတော့သည်။ ။

ထိုအချိန်က ဦးမာဃတို့ လူစု၊ လူစုဆိုသည် မှာ ဦးမာဃ၊ ပဇာပတိ

သာ၊ ဝရဏ ဤသာနအမှူးရှိသော သုံးကျိတ်သုံးယောက်အုပ်စု သူတို့ အားလုံး လူ့ဘဝမှာ ဇရပ်တန်ဆောင်း ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ လမ်းဖောက်ခြင်း၊ တံတားခင်းခြင်း၊ တံမြက်လှည်းခြင်းအစရှိသော ပရဟိတလုပ်ငန်းများ ပြုလုပ်ခြင်းကုသိုလ်ထူးကြောင့် ဘဝကူးသည် နှင့် ဤတာဝတိံသာသို့ နတ်ဒေဝတာများ အဖြစ် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ဝေပစိတ္တ အသူရာနတ်တို့ လည်း ဦးမာဃတို့ ကဲ့သို့ပင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုအစုစုတို့ ကြောင့် ဤနေရာဒေသသို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ကြသည်။ ။

သို့သော် ဝေပစိတ္တဦးဆောင်သော အသူရာနတ်များမှာ အမြဲလိုလို မှူးနေကြသည့် အရက်အိုး၊ ကစော်အိုးများ ဖြစ်နေကြသဖြင့် နတ်ဆိုးနတ်ညံ့များ သာဖြစ်သည် ဟု ဦးမာဃတို့ က သတ်မှတ်ထားသည်။ ။ မှူးနေသောသူထက် မမှူးသောသူက အသာရလေ့ရှိသည့် ထုံးထမ်းအရ ဦးမာဃတို့ အုပ်စုက အခါအခွင့်ကို စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိလေသည်။ ။

အမှန်ကလည်း ဝေပစိတ္တ၏ သမီးကြီး သုဇာတာမှာ ဦးမာဃ၏ ချစ်လှစွာသော နတ်မိဖုရားခေါင်းကြီးဖြစ်နေပေရာ ဦးမာဃအနေနှင့် အတန်အသင့် ချိန်ဆနေရခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"အို ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သုဇာတာကိုနောက်မှ ပြေလည်အောင် ရှင်းပြရမှာ ပဲ လုပ်သင့်တာကိုတော့ လုပ်မှ ရှဉ့်လည်း လျှောက်သာ ပျားလည်း စွဲသာဆိုသလိုမျိုး"

သို့နှင့် ဦးမာဃကိုယ်တိုင် သူ့လူများ နှင့်တိုင်ပင်ကာ တစ်နေ့တွင် ဝေပစိတ္တတို့ အသူရာနတ်တို့ ကို ပရိယာယ်ဆင်ကာ အရက်သေစာတို့ ကို မမှူးမှူးအောင် တိုက်ကျွေးသမှု ပြုကြတော့သည်။ ။

မှူးသည် မှာ ဝေပစိတ္တတို့ အသူရာနတ်များ မလှုပ်နိုင်အောင်ဖြစ်နေ

သည့်အချိန် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် တာဝတိံသာမှ အောက်ဘက် သို့ပစ်ချကာ အပြတ်ရှင်းပစ်လိုက်ကြသည်။ ။

ယင်းအချိန်မှ စကာ တာဝတိံသာသည်

ဦးမာဃ ပိုင်ဆိုင်ရာဖြစ်လျက် ယူဇနာအားဖြင့် တစ်သောင်းမျှကျယ် ဝန်းသော နေရာဒေသအဖြစ် ထင်ရှားလာသည်။ ။

"ငါနဲ့ ထိုက်တန်လို့ ဒီနေရာကိုရတာမှန်ပေမယ့် မူလက ရှိနေတဲ့ ဝေပစိတ္တတို့ ကို မတရားပြုပြီး ယူထားရတာဖြစ်လေတော့ နောက်ကျောဖြင့် တယ်မလုံလှပေဘူး၊ လိပ်ပြာမသန့်ဘူးဆိုရင် ပိုမှန်လိမ့်မယ်၊ ဟူး..."

ဦးမာဃတွေသည့်အတိုင်းပင် အောက်သို့ကျသွားကြသော ဝေပစိတ္တဦးဆောင်သည့် အသူရာနတ်တို့ သည် အခြားကာလများ ၌ မပြတ်မူး ရူးယစ်ထွေးနေလေ့ရှိသည် မှန်သော်လည်း မိုးရာသီရောက်၍ မိုးသံလေသံ တဝုန်းဝုန်း တဂျန်းဂျန်းကြားလာရသည့် အခါများ တွင် လည်းကောင်း၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ သာ ပေါက်ရောက်သောပင်လယ် ကသစ်ပန်းနှင့်ခပ်ဆင်ဆင် အသူရာပြည်မှ သခွတ်ပန်းကြောင့် သတိတရဖြစ်ကာ နှစ်စဉ်လိုလို တာဝတိံသာသို့ စစ်ချီတိုက်ခိုက်လေ့ရှိသည် မှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်လေသည်။ ။

သို့ပါသော်လည်း ဦးမာဃနှင့် ဝေပစိတ္တတို့ မှာ သမက်နှင့် ယောက္ခမ တော်စပ်နေသည် ကြောင့် သမီးကြီးသုဇာတာမျက်နှာကို ထောက်ထားကာ မည်သည့်အခါမျှ အပြတ်အသတ်တိုက်သည် ဟူ၍ မရှိခဲ့။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုနှစ်နိုင်ငံကို အရှုံးမရှိ အနိုင်မရှိ "အယုဇ္ဈပူရ" ဟု ခေါ်ဆိုသမုဒ်ကြလေ့ရှိသည်။ ။

"အေးလေ လုပ်သင့်တာလုပ်ခဲ့တဲ့ အတိတ်က အရိပ်တွေကို နှစ်လိုခြင်းဖြစ်မိပေမယ့် မိဖုရားကြီးသုဇာတာအတွက်တော့ အခုထိ ငါ့မှာ မျက်

နာပူနေဆဲ"

ဦးမာဃက အတွေးစကို ခေတ္တဖြတ်ကာ ချစ်လှစွာသော မိဖုရားကြီး သုဇာတာအလှကို စိတ်ထဲမှ ပုံဖော်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"လူ့ဘုံသားတွေက ပြောနေကြတယ် နတ်သမီးလေးတွေ တစ်ဖက် ငါးရာတဲ့ ငါကိုယ်တော်မာဃက သူတို့ ကိုခေါ်ပြလိုက်ချင်စမ်းတယ်၊ အ လှထိပ်ခေါင်တင် သုဇာတာ၊ သုနန္ဒာ၊ သုစိတ္တာ၊ သုဓမ္မာ စတဲ့ မိဖုရား ခေါင်ကြီးလေးပါးအပြင် မိဖုရားပေါင်းနှစ်ဆယ့်ငါး ကုဋေပိုင်ဆိုင်ကြော င်း ပြလိုက်ချင်ပါရဲ့။"

သူက မာန်တက်သွားကာ တစ်ကိုယ်တည်း လက်သီးလက်မောင်း ဆန့်တန်းလိုက်မိသည်။ ။ ပြီးမှ မျက်နှာတည်သွားပြန်ကာ ...

"အေးလေ ဒီလိုနတ်သမီးအလှပဂေးတွေ အမြောက်အမြား ပိုင်ဆို င်၊ ယူဇနာတစ်သောင်းကျယ်ဝန်းတဲ့ ဒီတာဝတိံသာနတ်ပြည်ရဲ့ အရှင် သခင်နတ်မင်းဖြစ်တာမှန်ပေမယ့် ဝေပစိတ္တတို့ အသူရာနတ်တွေက အလစ်ဝင်တိုက်မှာ စိုးရိမ်ရတယ်။ ဒီအတွက်တော့ ငါ့မှာ အမြဲလိုလို စိတ်သောကဖြစ်ရတာအမှန်ပဲ"

"ဒါ့အပြင် အချိန်အခါအားလျော်စွာ တာဝတိံသာကို ရောက်လာတဲ့ နတ်တွေထဲမှာ ငါ့နေရာလူယူမယ့်သူပါမယ်၊ မပါဘူးပြောနိုင်မလား၊ ဒါကြောင့်မို့ ငါ့မှာ မပြတ်နှိပ်စက်အပ်တဲ့ မလုံမလဲအတွေးတွေဟာ ဝေဒနာတစ်ခုလို ဖြစ်နေရပါလားလေ"

"ဝုန်း"

"ဂျိန်း ... ဂျလိန်း"

"ဟိန်း"

ယင်းအခိုက်မှာ ပင် သူအနားယူရာ ဗိမ္မာန်နှင့် ပဏ္ဍုကမ္မလာနတ်
ကျောက်ဖြာကြီးမှာ မြည်ဟီးလျက် လှုပ်ခါသွားတော့သည်။ ။

"အို ဒါဆို ငါ့နေရာကိုလုယူမယ့် တစ်စုံတစ်ယောက်တော့ လူ့ပြည်
မှာ ရှိနေတာသေချာပြီ၊ ဒါကြောင့် ကျောက်ဖြာက တင်းမာပူလောင်ပြီး
လှုပ်ခတ်သွားတာ"

ပြောရင်းဆိုရင်းဖြင့် ဦးမာဃတစ်ယောက် ကျောက်ဖြာအနီးသို့သွား
ကာ ဒိဗ္ဗစက္ခုနတ်မျက်စိ တစ်ထောင့်ဖြင့် လူ့ပြည်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှု
လိုက်သည်။ ။

မှတ်ချက် ။ ။ ပဏ္ဍုကမ္မလာနတ်ကျောက်ဖြာ တင်းမာပူလာရခြ
င်းအကြောင်း ငါးမျိုးရှိလေသည်။ ။

၁။ သိကြားမင်း၏ သက်တမ်းကုန်သောအခါ၊

၂။ သိကြားဖြစ်ရန်ပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံကုန်သောအခါ၊

၃။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အာနုဘော်ကြီးသူတို့ က သိကြားမင်း
စည်းစိမ်ကို လိုလားတောင့်တသောအခါ၊

၄။ ရသေ့ရဟန်းတို့ ၏ သီလတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးသောအခါ၊

၅။ လူတို့ ၏ ဒါနတန်ခိုး အာနုဘော်ကြီးသောအခါ သည် အချိန်ကစ
လို့

"မောင်တော် မျက်နှာတောင်ညို ဘာကိုအလိုမကျဖြစ်နေရပါလိမ့်
နှမတော်ကိုပြောတော်မူပါ လားဟင်"

"အို ... သွားစမ်းပါကွာ"

သုဇာတာ အချောမှာ လည်း ပျော့မလာ။

"နေ နေ နေကြစမ်း သွားသွား"

သုနန္ဒာ လာတော့လည်း ခပ်ပေါ့ပေါ့။

ထို့ကြောင့်ပင် သုဓမ္မာနှင့် သုစိတ္တာမိဖုရားကြီးတို့ သည် လည်း အရိပ်အကဲသိရှိကာ ခပ်ရှောင်ရှောင်နေကြရပေသည်။

အမှန်စင်စစ် ၎င်းတို့ အနေနှင့် လင်ယောက်ျားအတွက် မိန်းမသားတို့ ဝတ္တရားအရ ယခုကဲ့သို့ ချဉ်းကပ်ကာ အားပေးသမှု ပြုရခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်စဉ်ကို သူမတို့ မိဖုရားလေးဦးနှင့် တကွ တာဝတိံသာရှိ နတ်သားနတ်သမီးအားလုံးလိုလို သိရှိပြီး ဖြစ်နေကြပေသည်။

ယင်းသည် ကား ဂျိုးဂျိုးဂျိမ့်ဂျိမ့်အသံကြီးနှင့်အတူ ပဏ္ဍုကမ္မလာနတ်ကျောက်ဖြာကြီး လှုပ်ခါသွားသောအဖြစ်ပင်တည်း။

နတ်ကျောက်ဖြာ လှုပ်ရခြင်းမှာ လူ့ပြည်၌ အကျင့်စရဏကောင်းမွန်သော သူတော်သူမြတ်လောင်းတို့ ပေါ်ပေါက်နေခြင်း နိမိတ်ပြသကော်တပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ထိုကဲ့သို့သောအခါမျိုးတွင် ဦးမာဃမှာ လူ့ပြည်မှ သူတော်ကောင်းတို့၏ ကောင်းမှုကုသိုလ် အဟု န်ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ရောက်လာကာ သူ့ရာထူးကို လုယူမည့်သူအဖြစ် စိုးရိမ်သောကရောက်ရသည် ချဉ်းသာဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ အချိန်အခါမျိုးတွင် မည်သူ့ကိုမျှ စကားကောင်းစွာမဆို ချစ်လှစွာသော မိဖုရားကြီးလေးပါးပင် မျက်နှာချင်းမဆိုင်ဝံ့အောင် ခက်ထန်စွာနေလေ့ရှိ၏။ ယခုလည်း ထိုသို့ဖြစ်နေကြောင်း အားလုံးက သဘောပေါက်ကြပါသည်။

"တောက် ခွာကျလိုက်တာကွာ"

တောက်တခေါက်ခေါက်နှင့် ဒေါပွနေသော ဦးမာဃတစ်ယောက် မိဖုရားများ အသီးသီးထွက်ခွာသွားသည် နှင့် အနားယူရာ ဘုံဗိမ္မာန်အတွင်းဝယ် ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေမိသည်။ ။

"ငါ့နာမည် မာဃ၊ သိကြားမင်းမာဃတဲ့ ၊ အေးလေရန်လိုတဲ့ အပြုအမူမရှိပေမယ့် ငါ့နေရာလှမယ့်သူကိုတော့ တတ်နိုင်သမျှ ပျက်စီးအောင်ကြံဆောင်ရမှာ ငါ့တာဝန်ပေပဲ"

အခေါက်ခေါက်အခါခါ လမ်းလျှောက်ရင်း မကျေနပ်မှုများကို ဗလုံးဗထွေးရေရွတ်နေမိသည်။ ။

အမှန်ပင်လည်း ယခင်ယခင်ကာလ အတော်များများ တွင် ဤသို့ပေါ်ပေါက်လေ့ရှိသည့် သူ၏ ရန်သူတော်များအား သိကြားမင်းဦးမာဃအနေနှင့် အမျိုးမျိုးသောနည်းအသွယ်သွယ် ပရိယာယ်ဝေဝုတ်တို့ဖြင့် အောင်နိုင်ခဲ့သည် ချည်းသာ ဖြစ်ပါပေ၏။

"ငါ့ဒေါသဖြစ်မှုကို လျှော့မှ ဒါမှ အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေထွက်မယ်"

ပြီး မိမိကိုယ်မိမိဆုံးမသလိုဆိုတာ ဟုတ်ခနဲ တောက်လောင်လာသော ဒေါသမီးတောက်များ ငြိမ်းစေရန် စိတ်ကိုတတ်နိုင်သမျှ သတိနှင့် လျှော့ချနေလိုက်သည်။ ။

မကောင်းမှုပြုလုပ်ထားသူအတွက် တန်ပြန်အကျိုးသက်ရောက်မှု၊ တူသောအကျိုး မကြာမီပေးလာတတ်သည် ဟူသော တရားစကားက ဦးမာဃအတွက် အခံရအခက်ဆုံး တရားစကားဖြစ်ချေသည်။ ။

၎င်း၏ စိတ်ထဲတွင် ဝေပစိတ္တအသုရာနတ်တို့ ထံသို့ မတရားသိမ်းပို

က်ထားသော တာဝတိံသာနတ်ပြည်အား တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင်
စိုးမိုးသိမ်းပိုက်မည့်သူ ပေါ်လာမည်ဟူသော အတွေးက စိတ်ထဲတွင်
ဖျောက်ဖျက်လို့ မရအောင် ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ။

ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်း စိတ်အနည်းငယ် ငြိမ်သက်သွား
ချိန်တွင် လျှပ်စီးလက်သည့်အလား သူ့မျက်စိထဲ၌ လူရိပ်တစ်ခု ဖျပ်ခနဲ
ထင်ဟပ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ။

"ဟုတ်ပြီကွ၊ ဟုတ်ပြီ ... ဟုတ်ပြီ ... ငါ့ကိုကူညီနိုင်မှာ သူပါပဲ"
